

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 47 (1685)

1958 m. birželio mėn. 14 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

Sveiki atvykę į FESTIVALI!

Visi — į jaunystės,
draugystės šventę!

Su daina linksmiau gyventi,
Dirbti, mokytis lengviau,
Dainai lydiat, darbas — šventė.
Ei, dainėle, skrisk smagiai!

NEPAPRASTAI jaunos, gyvos ir žvalios šiandien Rokiškio gatvės. Jaunatviška energija, juokas, daina užtvindė jas savo sauleto grožiu, džiugumu. Ypač džiugu, kad šioje jaunystės šventėje dalyvauja kaimyninių Obelių ir Pandėlio rajonų jaunimas, kuris į Rokiškį atvežė savo geriausius saviveiklinio darbo vaisius, skambią dainą, grabių šokių.

DVI dienas truks jaunimo šventė, kuri atidaryta šiandien 16 valandų miesto stadione. Po iškilmingo festivalio atidarymo čia prasidės įvairios sportinės varžybos.

Liesa, jau vakar vakare kultūros namuose įvyko patį tarprajoninio jaunimo festivalio pradžia — čia varžėsi geriausi Obelių, Pandėlio ir Rokiškio meno saviveiklos kolektyvai.

DRAUGAI, po sportinių varžybų, neskubėkite namo, atėikite prie ežero, kurį rokiškiečiai padarė savo rankomis. Ežeras dar tebėra neatidarytas, ir vakare, 19 valandą, įvyks jo atidarymas — vandens šventė. O 9 valandą vakaro miesto gatvėse pasirodys karnavalas. Užsidėkite kaukes ir įsijunkite į jį.

Kai saulė nusileis ir miestą apgaus sutėmos, nušvis laužų liepsna, poilsio parke jaunimas šoks, dainuos ir žais iki vėlumos.

ORYTOJAUS dieną, birželio 15 ają, nepramiegokime motociklų kroso. Mergaitės, nepamirškite gėlių nugalėtojams!

Antrąją festivalio dieną 16 valandą stadione prasidės dainų šventė. Iš šimtų jaunų kūrinių nuaidės daina, žaltioje vejoje smirgės šokėjų tautiniai drabužiai, suskambės skudučiai, kaimo kapelos, sutrenks dūdų orkestras.

BIRŽELIO 15 d 7 valandą vakaro stadione tarprajoninis jaunimo festivalis bus uždarytas. Bet festivalio žiebtis liepsna dar labiau įkvėps jaunimą darbu ir draugyste, naujiems kūrybiniais laimėjimams, naujiems susitikimams.

FESTIVALIO DALYVIAMS

Partijos rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas sveikina visus, atvykusius į tarprajoninį jaunimo festivalį ir dainų šventę.

Drauge su pergalingu tarybinio žmogaus darbu, petyš į petį, tvirtai žengia jaunatviška daina, gyvas ir nuotalkingas šokis, džiugšmo kupina muzika.

Tegu festivalio dienomis kiekvieną dalyvį apsupta džiugšmas ir šventiška nuotalka, kuri įkvėps ir toliau našiai dirbti mūsų brangiosios socialistinės Tėvynės gerovei, jos dar didesnam sūkestėjimui.

LKP ROKIŠKIO RAJONO DŽDT
RAJONO KOMITETAS VYKDOMASIS
KOMITETAS

„Kaip gera, smagu būry draugų!“

Šios šaunios dainos žodžius norisi prisiminti šiandien — tarprajoninio jaunimo festivalio dieną. Džiugu, kada atšvęsti jaunimo šventės kartu su mūsų rajono jaunuoliais ir merginomis pas mus atvyko obeliečiai ir pandėliečiai. Gausiam draugų būry linksmi prabėgs šventinės valandėlės.

Šiomis dienomis visas Rokiškio miestas suskambės nuo dainų, muzikos. Kuris meno

saviveiklos kolektyvas nenori, kad jo atlektų šokiai, dainos skambėtų gražiai, darniai? Ne vienas kolektyvas, vykdamas į šlandieninę šventę, svajojo pasirodyti kuo geriausiai, meno saviveiklos kolektyvų konkurse iškovoti pirmąją vietą... Tokiomis viltingis gyveno ir mūsų „Nemuno“ fabriko choristai, šokėjai, muzikantai. O štai šventei mes uolai ruošėmės. Gausus fabriko darbininkų choras labai sentai pradėjo mokytis festivalio privalomą dainų repertuarą. Nemažai išmokome dainų ir meno saviveiklos kolektyvų konkursui. Daug dirbo orkestras, šokėjai.

Nemuniečiai siunčia karštą sveikinimą visiems festivalio dalyviams!

V. JUODEIKA
„Nemuno“ fabriko klubo vedėjas

DŽIUGAUS RŪPESČIO DIENOS

Daug pilnų džiugaus rūpesčio dienų pergyveno obeliečiai saviveiklininkai, ruošdamiesi tarprajoninei jaunystės šventei — festivaliui. Repertuaras repertuaru, bet kiek dar kitų rūpesčių!

— O kaip mes savo kolaną apipavidalinsim? — ėmėsi svarstyti festivalio rajoninis organizacinis komitetas drauge su komjaunimo aktyvu.

Nutarta, kad reikia turėti kuo daugiau spalvingų lengvų festivalinių vėliavų, kolektyvams — butiforines gėles, kitiems — kokiečių vėpisi, tretiams — balandžius ir kt.

— Min kaip gyvos akys tebestovė VI Pasaulinio jaunimo festivalio dienos. Vėliavųje, padarytose naujų vėliavų kūrėjų grupės „Pasaulio tautų draugystė“.

— pilsulė komjaunimo rajono komiteto sekretore, VI Pasaulinio jaunimo festivalio dalyvė D. Birauskaitė.

— Mes mokom neskubėty dainą, taigi gėles meksikiečiai būti — p sūsiūlė dainininkė Čaida, Linartas ir Kavoliūnas.

Ryšių kontoros viršininkė P. Jasionė nutarta padaryti Indijos jaunuočių, knygyno vedėją Areshaitę — australietę. Greit visas būrys jaunimo „išsigijo“ po antrą tautybę Turėjo

L. RĖLYTĖ
Obelių kultūros namų saviveiklininkė

tada darbo rajoninės bibliotekos darbuotojai, kol padėjo saviveiklininkams surasti knygoje atitinkamų nacionalinių drabužių piešinius.

Obelių prekybos ir medicinos darbuotojų chorai buvo nutarę mokytis ne tas festivalio repertuaro dainas, kurias mokosi Obelių kul-

tūros namų choras, o kitas. Tačiau artėjant festivaliui visi sujudo repertuarą reikiai išmokyti.

— Vadovė, — kreipėsi į kultūros namų chorvedį Labanauskaitę, — mes irgi norime dalyvauti festivalyje.

— Štai šiandien festivalyje dainuoja Obelių jungtinis pusantro šimto žmonių choras, dalyvauja apie pus-trėčio šimto obeliečių. Skamba jų balsai, plazda jų vėliavos.

Reportažą apie Pandėlio rajono antrąjį jaunimo festivalį skaitykite 4 puslapyje.

GERAI DIRBTI, LINKSMAI GYVENTI

liaudies šokius „Bledingėlė“, „Ar jus nežinot, ar negirdėjot“ ir kitus. Mokėmės šokti daugiausia pagal vadovėlių, žiūrėjome, kaip šoka kitų ratelių šokėjai. Daug naudos aš gavau vieno mėnesio liaudies šokių ratelių vadovų kursuose.

Pirmuosius mūsų ratelio pasirodymus žiūrovai sutiko gana gerai. Kartu pradėjo augti ir

ratelio narių skaičius. Dabar šokių ratelyje yra 16 žmonių. Įtemptai padirbėjo šokėjai, besiruošdami šiandien prasidedančiam festivaliui. Mes išmokome visus repertuarinius šokius, konkursul paruošėme lietuvių liaudies šokius „Staudelė“ ir „Rugučiai“.

Kiek lengviau vyko dramos ratelio organizavimas. Ratelio reper-

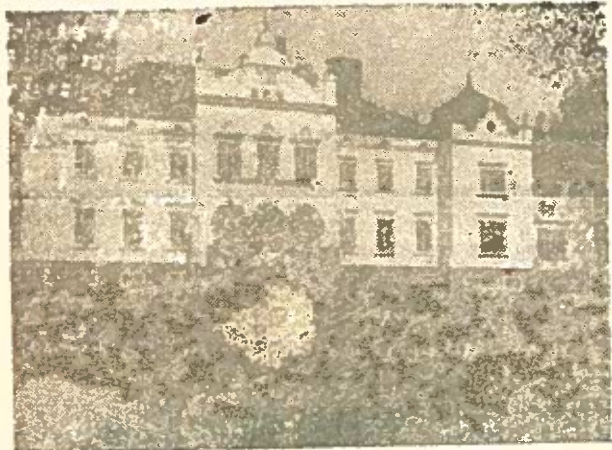
tuare yra tokios pjesės, kaip „Nomenklatūrinis asmuo“, „Vienas kartas nemelavo“, „Sapnas išsipildė“ ir kt.

Kolukto meno saviveiklos rateliuose dalyvauja ne tik jaunimas, bet ir pagyvenę žmonės. Reikia pažymėti, kad meno saviveiklos dalyviai ir darbe yra pirmieji.

(Nukelta į 2 psl.)

ŽODIS PRIKLAUSO JAUNYSTEI,

DIRBSIME SU NAUJA KŪRYBINE ENERGIJA

Rajono kultūros namai. Čia susitinka meno saviveiklos kolektyvai, muziejuje vyksta liaudies meno paroda.

GERAI DIRBTI, LINKSMAI GYVENTI

(Atkelta iš 1 psl.)

Štai traktorininkas Bronius Gasūnas. Danguje nespėjo pasirodyti pirmasis saulės spindulys, o Broniaus vairuojamas traktorius jau drumsčia rylmečio tylą. Vėlai vakare, nutildęs įkaltusį plieninį žirgą ir nusiprausęs, Bronius skuba į repeticijas. Lauko darbininkės Rima Nentiškytė, Aldona Peldžiūtė ir daugelis kitų jau šiais metais išdirbo po šimtą ir daugiau darbdientų. Tai jos pirmosios, nors trumpų darbo pertraukų metu, užveda dainą, o karlais ir susoka.

Suaktyvius meno saviveiklos darba, daug įdomiau pračina ir laisvalaikiai, pasilinksminimai. Jeigu anksčiau pasilinksminimų metu bu-

vo šokami vien tik valsai, polkos ir fokstrolai, tai dabar jie pajavirina mi liaudies žaidimais, dainomis, intermedijomis. Pulkiai atlieka intermedijas Peldžius, Stanys, Mačiūlytė. Dabar beveik visi kolūkio jaunuoliai moka klumpakojį, festivalinę poiką bei daugelį kitų liaudies šokių ir žaidimų.

Sugrįžę iš šio festivalo, kuriame pademonstruosime savo gabumus ir pasimokysime iš draugų, mes ir toliau nenuleisime rankų. Mūsų pareiga pastebėti, kad po įtempto darbo visi kolūkiečiai galėtų įdomiai, linksmai ir kultūringai pailsėti.

J. MACIAUSKIENĖ
„Šetekšnos“ kolūkio kultūros namų direktorė

Saviveiklininkai bendradarbiaus

Nesenai Rokiškio geležinkelio stoties bibliotekoje pradėjo dirbti S. Matuzonytė. Mergina iš pat pirmų dienų ėmėsi kruopštaus darbo. Jos iniciatyva buvo suorganizuotas saviveiklininkų ratelis. Po kiek laiko žiūroval pamatė J. Že-

maitės 3 jų veiksmų pjesę „Trys mylimos“. Su ja stoties saviveiklininkai apsilankė „Pergalės“ kolūkyje ir nutarė bendradarbiauti su kolūkio dramos mėgėjų kolektyvu, kuriam vadovauja klubo-skattyklos vedėja J. Botovaitė. „Pergalės“ kolūkio saviveiklininkai savo ruožtu nuvyko į geležinkelio stotį, kur parodė A. Oišanskio vieno veiksmo pjesę „Obelėtė“.

Abiejų kolektyvų vadovybininkai ir toliau palaikys glaudžius ryšius, dalinsis darbo patirtimi.

R. Saulis

Biurokratas festivalio dienomis:

— Po šimts, taip trenkia maršai, taip skamba dainos, — telefonu negaliu susikalbėti!

Kas myli sceną, tas žino, kiek jaudinimosi ir vidinio nerimo tenka pergyventi prieš kiekvieną spektaklį, kada lauki prasiskleisančios uždangos, ir lau teks prabilti į žiūrovą tavo sukurto herojaus lūpomis. Ir tada iš visos širdies trokšti, kad žiūrovas, tas griežtas ir dažniausiai teisus kritikas, išsineštų savo širdyje nors dalelę tų jausmų, tos tiesos, kurią tu teigi iš scenos, kad jo gyvenimas praturtėtų nauja idėja, o jausmai — nauja šviesesne taurėsne gaida, kad jam gyvenime būtų lengviau kovoti su visu tuo, kas bloga, kas traukia įkūnijimą, o ir kaip į žmogų atgal, kad jis

J. KAVALIŪNAS
Obelių i vidurinės mokyklos dramos ratelio vadovas

bendro reikalų. Mūsų kolektyvas dar labai jaunas. Vos treji

menai. Ir čia pradėjo savo išbandymų dienas mūsų „išbandymų valandos“. Sunkus ir didelis darbas teko mūsų komjaunuoliams (spektaklio atlikėjai visi komjaunuoliai) kuriant šį spektaklį apie pirmąsias pokario dienas, apie jaunimą, bendraamžius, tuo audringu metu privalėjusius pasirinkti sau teisingą kelią.

metai prabėgo nuo pirmojo spektaklio, kai, pakilus scenos uždangai, žiūroval pamatė trumputį Br. Mackevičiaus veikalėlį „Grižimas“. Jau pirmame mūsų pastatyme, nors dar labai silpnai, išryškėjo augančio kolektyvo pagrindiniai bruožai: temperamentingumas, ryškių charakterių kūryba, siekimas mentinėms priemonėms atskleisti visuomeninę politinę pjesės pusę.

Vienas iš sunkiausių sceninių žanrų yra vodevilis. Tai didelis egzaminas pradedančiajam aktoriui. O jaunas mūsų kolektyvas vis dėlto ryžosi šiam žingsniui. Taip gimė „Vestuvinė keltonė“, žaismingas ir grakštus spektaklis apie draugystę ir pirmąją meilę. Šiame spektaklyje pradėjo pirmuosius savo žingsnius scenoje L. Žuklytė, V. Jakutytė, V. Jasinevičius, B. Četda ir kiti.

Mes nepabūgome sunkumų. Scenoje atgimė šviesus, jaudinantis Didžiojo Tėvynės karo didvyres komjaunuolės Žojos paveikslas, kurį sukūrė V. Jakutytė. Nepamiršome ir kolūkinės tematikos; trumpai Milliano ir kitų tarybinų dramaturgų kūrinėliai šia tematika buvo šiltai sutikti rajono kolūkiečių.

Tačiau mūsų kolektyvas ieškojo naujo, to, kas būtų artima ir mums — mokyklai ir visuo-

Rokiškio Kraštovyros muziejuje. R. Antinīs darbo Tarybų Sąjungos Didvyres Marytės Melnikaitės skulptūra. S. Daunio nuotr.

GRAŽUS Dusetų kraštas vasarą. Keleivio akį žavi Sartų ežero platybė, kalnėliai, su tiesiomis, lyg nendrėmis pušimis. Bet dar gražesnis atrodo šis kraštas, kada ji apsupa iš toli atsklindančios liaudies dainos melodija, kada nakties skraistę skrodžia liepsnojančiai laužai. Jų pasėtos kibirkštys atsispindi ramioje Sartų paviršiuje ir atrodo, lyg į vandeni kristų milijonai žvaigždelių...

Tokį Dusetų kraštą neseniai aplankė šimtai mokytojų saviveiklininkų iš Zarasų, Utenos, Obelių ir Rokiškio rajonų. Dvi dienas trukusiame festivalyje varžėsi geriausi meno saviveiklos kolektyvai, sportininkai. Gil dar nlekuomet Dusetų miesto gatvės nematė tiek daug tautiniais drabužiais apsirengusių pedagogų, kurių tarpe buvo ir vos pirmus metus pradėjusių dirbti mokykloje, ir tokių, kurių galvas jau papuošė plaukų sidabras.

...Vidurdienį festiva-

Kur banguoja

Štai labai mažai temetė kamuolių į zarasiškių krepšį, o į savąjį labai daug leido „sukišti.“

Meno saviveiklos kolektyvų varžybos atnešė rokiškietėms geresnius rezultatus: šeši programos numerai buvo atžymėti prizinėmis vietomis. Žiūroval džiugiai sutiko šokių kolektyvo atliekamą Vilniaus

krašto senų žmonių šokį (nuotr. 3 psl.—viršuje).

Geral padainavo Rokiškio miesto mokyklų moterų ansamblis. Ypač visiems patiko ansamblio vadovo Zalenkauskio daina „Rytas miške“. Pirmąją vietą iškovojo ir mūsų moterų duetas — mokytojos Nevidomskienė ir Makuškienė gerai atliko duetą iš Čaikovskio operos „Pikų dama“.

Visuotinį žiūrovų pasitenkinimą sukėlė uteniškių mokytojų pasirodymas. Reikia pažymėti pulkiai atliktus liaudies šokius, skaitlingą mišrų chorą.

Diena ėjo į pabaigą. Dangų aptraukė pilkšvi debesys ir keli lietaus lašai nukrito ant išdžiuvusios žemės. Bet nenugąsdino jie nei festivalio dalyvių, nei žiū-

IAI TEGUL SKAMBA DAINAI!

REPORTAŽAS

VAKARO prieblandoje mes atvykome į „Atžalyno“ kolūkio centrą. Pro atvirus kontoros langus lėjos lengva sukintio melodija. Kiemė bėgnėjo būrelis vaikų.

— Dėdės dabar repetuoja, ruošiasi į festivalį,—mus apspitė chorų prašneko vaikai.

Tyliai įeiname į priėngį.

— Dar kartą pakartostime „Šerlau, šerlau

sau žirgelį“, — girdisi stiprus vyrliškas balsas. Kaip vėliau sužinojome, tai buvo kapelos vadovo, kolūkio agronomo Povilo Pacevičiaus balsas.

Pertraukos metu mes su juo išsikalbame.

— Ruoštamės festivaliui, todėl vakarais po dvi—tris valandas repetuojame,—sako Pacevičius.

— O ar seniai gyvuoja jūsų kapela? — užklaustame.

Prieš nepilnus dvejus metus mes pradėjome pirmuosius žingsnius, — atsako Pacevičius. — Kapelos sudaryme daug pasidaravo Kazys Ruželė, Antanas Tunkevičius ir kt. Iš muzikos instrumentų tada buvo tik akordeonas ir bandėra.

— O kaip išsprendėte šį klausimą?

— Susipažinkite su Antanu Tunkevičium, — jis mūsų kapelos širdis, —sako Pacevičius. — Jo nagingos rankos padarė ne vieną dešimtį styginių muzikos instrumentų. Mūsų kapelai jis padirbo kontrabasą ir cim-

bolus.

Po repetacijų mes nuvykstame pas Tunkevičių į namus. Ant mažo kambarėlio sienų kello-rika futliaruose uždarytų smulkų.

— Aš pats muziką pamėgau turėdamas vos 10 metų,—sako Tunkevičius, nuimdamas nuo sienos vieną smulką. — Štai šiuo smulku grojo mano tėvas. O štai šiuo — dėdė.

Suderinęs stygas, jis mums sugrojo smagią polkūlę. Jo 76 vasaras praleidusios ir nuo darbo sugrubusios rankos virpėte virpa smulko stygomis, išgaudamos iš jo įvairiausias melodijas.

šimtai

— O kokiats dar grojete instrumentais? — užklaustame.

— Dar groju pučiamaisiais,—atsako senukas,—bet dabar jau sunkiau jais groti, nebėra danų.

Antanas Tunkevičius mums papasakoja, kad jis jaunystėje buvo net simfoninio orkestro dalyvis, su koncertais apvažinėjęs daug Lietuvos ir Baltarusijos miestų.

— Plačiau dar neblogi, ar nepamėginti įsidėti dantis, oči, papūščiau tada dūda,—sako mums Tunkevičius.

Mes jam karštai pritariame.

Dabar apylinkėje besenuko Tunkevičiaus neapstaina nė vienas pasilinksminimas, vestuvėms.

— Ar atspėsite, kiek kartų man teko groti vestuvėse? — užklaustas Tunkevičius.

Nuėjusdami, kad neįspėjome, mes ir nemėginame spėlioti.

— Dviems šimtams jaunųjų porų aš sugroju vestuvinius maršus,—sako Tunkevičius.

Tikrai gražus skalčius! Antanas Tunkevičius mums papasakoja, kiek daug ir įvairių liaudies šokių ir žaidimų buvo šokama seniau.

— Užmiršta mūsų jaunimas senovinius šoktus... Sugroji vengerką arba kadriilį, o šokti iš jaunimo niekas nemoka,—sako Tunkevičius. — Bet už tai valsamis ir iokstrolams — pertraukos nebūna.

Šie seno muzikanto žodžiai iš dalies teisingi. Labai mažasurasmė jaunuolių ir merginų, mokančių šokti senoviškus liaudies šoktus. Gerai, kad ši tradicija kai kuriuose kolūkiuose jau pradėdama atgaivinti.

vestuvių

Baigdami savo viešėjimą, mes užmezgame pokalbį apie festivalį.

— Tikimės katmo kapelių tarpe užimti vietą iš pirmųjų vietų,—sako Povilas Pacevičius.

— Taip, taip, apie kitas vietas ir kalbos negali būti,—pritaria Tunkevičius.

Laukti liko nedaug. Rytoj jau ir sužinosime, kaip pasitvirtins šie žodžiai.

V. Dūdėnas

„Atžalyno“ kolūkis

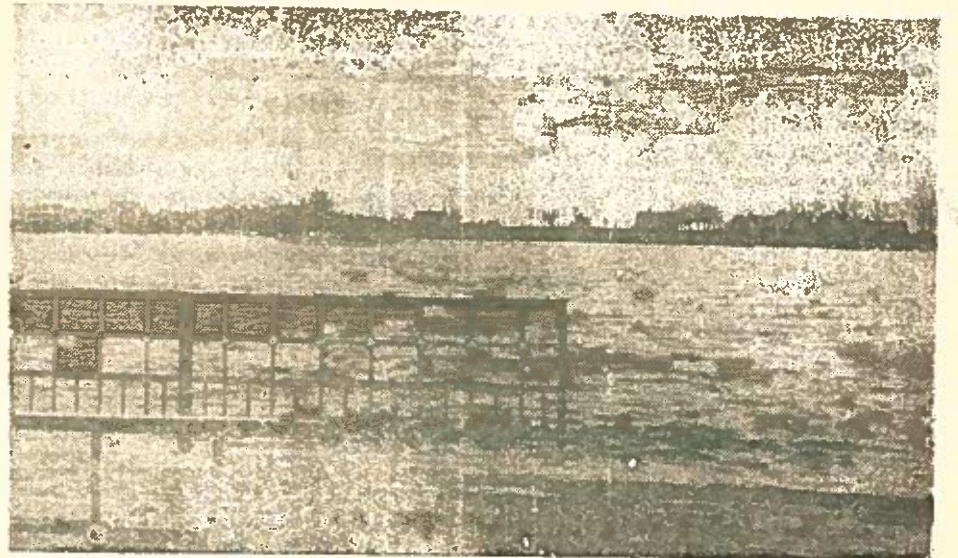
linki sėkmės sunkiame, bet garbingame pedagoginiame darbe, gyvenime

Mašinų kolona tai kyla į kalnuką, tai vėl leidžiasi pakalnėn. Laikas namo. Bet ne vienas dalyvis dar vis atsiska ir nors minutėlę nori pasigrožėti kraštu, kur banguoja mėlynieji Sartai.

Iki naujų susitikimų!

A. Kalvaičiaus tekstas.

P. Milaknio ir J. Butėno nuotraukos.

Neužmirškite, Rokiškio ežero atidarymas — vandens šventė — šiandien 19 valandą! K. Makuškos nuotr.

ŽEMĖS VARDINĖS

Žeme, tavo šiandien vardinės,
Tave vasara apvainikavo.
O kaip kvepia margi žolynai,
Ošia ažuolas, beržas ir klevas...
O padangė kasdien vis giedrėjanti,
Erdvės gy is neišpasakytas.
Žeme, tavo skaisčiam sužydėjime
Ir jaunystė mūsų pražydo...
Šiai ir mano netrukus vardinės,
Kelsim puotą, dainom suošim...
Ar nežinote, jūs merginos,
Mylima kokią dovaną ruošia?..
Žeme, tavo šiandien vardinės,
Tave vasara vėlei aplankė.
Žeme, tau dovana auksinė —
Mūsų kietos pūslėtos rankos..

Danys KAIRYS

R Ū T O S

Jas laužė vėtros, plakdavo prie žemės
tuščiam daržely, pašalėj pirkutės,
O jos gyvybę žemės saujoj sėmės—
rūtos.
Speiguotą žiemą žemę kaustė
gruodas,
Į mūsų pirkia šaltas vėjas pūtė...
O jos išliko žalios naktį juoda —
rūtos.
Daug, daug pas mus pavasarių atėjo,
naujus namus pastatėm vietoj kūtės.
Jaukiame, šiltam jų prieglobsty nuo
vėjo
žaliuokit rūtos!

LIAUDIES KŪRYBOS PARODA

Festivalinėmis dienomis žiūrovai galės aplankyti ir Rokiškio Kraštotyros muziejų, kuriame veiks liaudies kūrybos paroda. Parodoje eksponuojami audėjų, medžio drožėjų, klijuotojų ir kitų liaudies menininkų darbai.

Lankytojai čia galės pamatyti Rokiškio rajono audėjo Juozo Pipinio sukurtuosius lovatiesių, staltiesių, takelių raštus, pasižymintius paprastumu ir giliu liaudiškumu. Negalima praeiti ilgiau nesustojus ties jo naujaisiais kariniams-kilimais „Taika žemėje“ ir „Eglė žalčių karalienė“. Tarp įprastų lietuvių liaudies plokštinių raštų audėjo Pipinio naujųjų kilimų raštuose įvesta perspektyva suteikia didelį įspūdį žiūrovo akiai, praturtina patį audinį. Šalia audinių, parodoje eksponuojamos Pipinio sukonstruotos staklės juostoms austi, raštų brėžiniai, kurie padeda lankytojui susipažinti ne tik su audiniais,

bet ir jų sukavimo procesu.

Parodoje eksponuojami audėjos E. Vaičiuvienės bandymai austi raštuotus, įvairiarūšių audinius: chalatus, tautinius kostiumus ir kita.

Eksponuojamieji medžio drožiniai rodo, kad pas mus yra daug gabių rankų. Petys į petį su jaunaisiais drožėjais žengia ir 90 metų amžiaus medžio drožėjas J. Vabolis (Onuško apyl.).

Parodoje galima bus pamatyti įdomius klijuotojų ir įvairius klijų menininkų darbus.

Nepamirškite aplankyti liaudies kūrybos parodos!

J. Deksnys

DAUG ĮSPŪDŽIŲ

paršvežė iš Kauno Juodupės vidurinės mokyklos moksleiviai. Mokykla į ekskursiją ten pastatė aktyviausius, pažangiausius moksleivius.

Pirmausia mes aplankėme Petro Cvirkos muziejų, su giliu susijaudintu susipažinome su eksponatais iš mūsų mylimo rašytojo gyvenimo ir kūrybos.

Kauno Istoriniame-revoliuciniame muziejuje susipažinome su lietuvių liaudies praeitimi, jos kova už laisvę ir

šviesų, tarybinį gyvenimą, o taip pat Tarybų Lietuvos laimėjimais socialistinėje statyboje.

Mes nuvykome į Kauno HES statybas, vaikščiojome būsimosios Kauno jūros dugnu.

Po to aplankėme N. Čiurlionio vardo Dailės muziejų, zoologijos sodą ir dar daug kitų įžymiesnių vietų. Ilgai mūsų širdyse išliks šios puikios ekskursijos įspūdžiai.

J. KINDURYS

Juodupės vid. mokyklos XI klasės moksleiviai

mėlyni Sartai

rovų. Graži aplinkos gamta, skambi daina ir nuotaikingas šokis vertė visus dar ilgiau pabūti būryje draugų, pasidžiaugti putkia festivaline nuotaika. Bet šventinio aukuro ugnis gešo. Pirmoji tarprašninė mokytojų draugystės diena baigėsi. Vėl rinkosi visi prie festivalinės vėlavos ir, didžiai

ir neišardomai draugystei atžymėti, susitarė sekančiais metais vėl susitikti bendrame valso sukuryje, bendroje susitarinėje. O kas gali tam priteštintis, kada nors ir trumpos, bet brangios dienos užmezgė tiek daug naujų pažinčių, naujos draugystės. Tvirtai spaudžia vieni kitiems rankas,

L IETUVOS ir Latvijos tarybinių respublikų vėliavomis, vainikais papuoštas tiltas per Nerotė, skiriantis Pandėlio ir Jekabpilio rajonus. Čia, kur buržuazijos valdymo metais buvo rila, skirianti dvi broliškas tautas, atvyko pandėliečiai sutikti brangių savo antrąjo rajoninio jaunimo festivalio svečių — Latvijos TSR Jekabpilio rajono saviveiklininkų.

Karšti rankų paspaudimai, pasikeitimai gėlių puokštėmis, ir su duona ir druska pagal seną lietuvių paprotį sutikti svečiai vyksta į rajono centrą, į festivalį.

O festivalis jau pačiame įkarštyje. Prasidėjęs šeštadienį konkursiniais koncertais, karnavalu, spektakliu festivalis įgavo savo tikrąjį užmojų. Miesto parkas pilnas žmonių. Čia ne vien jaunimas, bet ir pagyvenę kolūkiečiai, darbininkai, tarnautojai atvyko drauge su jaunaisiais pasilinksinti. Ir raitas kuris gali atsispirti pagundai dalyvauti atrakcionuose, žaidimuose. Vieni bando jėgas, kilnodami sunkumus, kiti stengiasi sudaužyti puodynę, būdami užrištomis akimis. O kolūkių komandos varžosi virvės traukimo varžybose. „Gerklė“, „Panemunio“ kolūkių pirminkai, kaip ir dera geriems va-

DIDŽIOS DRAUGYSTĖS ŠVENTĖ

dovars, ir patys komandų sudėtyje. Tur būt, tadel jų komandos ir pasiredė geriausiomis.

Prasidėdama festivalinė dainų ir šokių šventė.

„Jaunimui — sveikoni!“
Jaunimui — sparnai!
Jaunimui — pasaulio

jaunystė!
Mus jungė, mus jungia
ir jungs amžinai
Draugystė, draugystė,
draugystė!

— dainuoja mišrus choras. Ir kiekvienoje dainoje, kas ją beatlikių — mišrus, vaikų ar moterų chorai — skamba draugystės idėjos. Todėl šį dainų atlikėjams taip nuoširdžiai ploja lietuviai, latviai, rusai.

Dainininkus pakeičia vaikų šokių šokėjai. Jie linksmai atlieka latvių liaudies šokį „Laužas“, lietuvių — „Kalvelė“.

Estradoje — svečiai iš Latvijos. Nuoauklingai skamba jekabpiliiečių mišrus choro atliekama latvių laudies daina „Vėjoli, pūsk“, rusų liaudies daina „Varpelis“ ir kitos Gausiais plojimai žūro-

vai apdovanoja svečių šokėjus už „Čelų polkute“, latvių laudies šokius „Gatvės šokis“, „Melžėja“ ir kitus. Sunku ir suminėti bent prabėgomis visą gausią ir įvairią svečių programą.

A tsto, prieš estradą, vėl plazda lietuvių tautinini drabužiai. Savo programą tęsia rajono saviveiklininkai.

Žymiai gausėnis ir įvairėsnis savo programa ir dalyviais buvo šiemet Pandėlio rajono festivalis. „Uktytė“, „Jaunųjų mūšurininkų maršas“ puikiai atliko jungtinis skudatininkų ansamblis. Įdomi buvo ir kaimo kapelų, atvykusių iš „Stapiškio“, „Panemunio“ kolūkių programa.

Vakarų apgaubė senąjį Pandėlio miesto parką, bet festivalio dalyviai dar ilgai linksminosi, dar ilgai skambėjo dainos, šokių muzika. Ilgai liks pandėliečių atmintyje ši puiki draugystės šventė.

V. Šeškauskas

Dainuoja lietuviai ir latviai

Šiandien stadione

Mūsų fotokonkursas

Joninėms artėjant

A. VYŠNIAUSKAITĖ
Istorijos mokslų kandidatas

Kam nerūpi festivalis

Senosios Joninės šiandien

S ENOVĖS lietuviai savo šventės skirstė pagal gamtos gyvenimo laikotarpius. Žymiausia vasaros švenčių tarpe buvo Rasos arba Kupolių šventė, kuri apimdavo visą birželio mėnesio antrąją pusę. Lietuviams priėmus krikščionybę, Kupolių šventės pamažu buvo sutapatintos su Jono krikščionybės diena — birželio 24 — ir imtos kasmet švęsti pastoviai vienu laiku. Senųjų Kupolių papročiai su gausiomis savo apeigomis tada buvo sutelkti Joninių šventės išvakarėse, o daugiausia atliekami Joninių naktį. Tokia tvarka Joninės buvo švenčiamos iki pat XIX a. pabaigos — XX a. pradžios, kada smarkaus kapitalizmo vystymosi sąlygomis jos, kaip ir kiti tradiciniai liaudies papročiai, vis labiau ėmė

nykti, netekdamos savo ankstesniojo grožio ir prasmės.

Joninių papročių nykimui ypač didelės reikšmės turėjo šimtmečiais vykęsi dvasininkijos kova su senosiomis, laikomomis pagoniškomis, lietuvių liaudies tradicijomis. Buržuazijoje Lietuvoje pastangos atgaivinti senąją Joninių šventę nebuvo vaisingos. Tiesa, vienu ar kitu būdavo sukuriami Joninių laužai, bet pati šventė turėjo šaulių, jaunatietuvių ar skautų organizacijų pavidalą. Kiek didesnės iškilmės vykdavo Rambynė, tačiau ir čia Joninių šventė jau neturėjo plataus liaudinio pobūdžio.

Pastaraisiais metais į senųjų lietuvių liaudies tradicijų atgaivinimą ir tolesnį jų išvystymą atkreipias didelis dėme-

sys. Lietuvos miestuose, miesteliuose ir kaimuose vėl kaltriai stiepienojo Joninių laužai. Vėl atgijo senasis Rambynas kalnas, su laukę svečių iš visos Žemaitijos. Joninių naktį festivaliniai jaunimo laužai suliepsnojo daugelyje rajonų.

Trumpai prisiminkime svarbiausias lietuvių liaudies senųjų Joninių Kupolių apeigas.

Svarbiausios Joninių švenčių apeigos tai ugnių — laužų ir karčių —

JONINIŲ UGNYS

Dega ugnys Joninių neramūs,
Kibirkščioja liepsnelės linksmi.
Mes ieseinam per girią satemus
Ten, kur skleidžias papročio žiedai.

Nesvaib, kad žiedų ir nerasim,
Praklajisim miške lig aušrų...
Bet nuo šiol mes tvirtinsim drašiai,
Kad s. radome laimę abu.

Pažinti laužai blės suliepsnoję,
Vieš tik anglis gruzdės pelenuos.
Mes kartasim abu sužinoję —
Laimė slepiasi širdy, ne žieduos.

A. Stankūnas

FOTOKONKURSAS

O gal ir man dalyvauti motociklų krose?

J. Butėno nuotr.

KĄ PAMATYSIME STADIONE

Daug įdomių dalykų žiūrovas pamatys festivalinėmis dienomis. Greta linksnių dainų, šokių, muzikos, vyks įdomios sportinės varžybos, atrakcionai, kur dalyvaus visų trijų rajonų sportininkai. Šiandien, po festivalio atidarymo, Rokiškio l. vidu-

rinės mokyklos šaudykloje gilesite žiareti šaudymo varžybas, matysite stadione, kaip varžysis dviratinkai — kas lėčiau nuvažiuos 400 metrų nuotolį. Šiandien Rokiškyje finišuos Obelių, Pandėlio, Rokiškio rajonų daugiatiedžių dviračių lenktynių

dalyviai. Įdomios varžybos, atrakcionai stadione vyks rytoj. Pradžia 10 val. Čia galima bus pamatyti, kaip daužomos puodynės, kaip vaikštomama su kojėkats, išsispręs, kas laimės taip eidamas 50 metrų nuotolį.

Ivyks meninis važiavimas su motociklais, motociklų krosas miesto gatvėmis. Toliau Rokiškio l. vidurinėje mokykloje vyks šachmatų varžybos, kas norės, galės ir jų pasižiūrėti. Pačioje sportinių varžybų pabaigoje susitiks visų trijų rajonų vyrų krepšinio ir tinklinio komandos.

Draugiškos varžybos

Praktiškai šiuo metu žemės ūkio technikuose įvyks draugiškos varžybos tarp zootechnijos ir III zootechnijos kursų vyrų krepšinio ir tinklinio komandų. Varžybas laimėjo pirmo kurso moksleiviai. Tinklinyje varžovus jie nugalėjo rezultatu 2:1, krepšinyje — 55:52. A. Balinskas

1957 m. Valstybinės paskolos laimėjimų tiražas

1957 metų Valstybinės paskolos liaudies ūkiui išvystyti pirmasis laimėjimų tiražas įvyks šių metų birželio 29 dieną. Ši paskola, kaip žinoma, buvo išleista penkių metų laikotarpiui. Viso įvyks penki laimėjimų tiražai — kasmet po vieno tiražą. Kiekviename jų bus laimėjimai po 200, 500, 1000 ir 5000 rublių.

Per visą paskolos laiką laimės 6 procentai obligacijų.

Padengiamie tiražai prasidės nuo 1959 metų.

Obligacijos, kurios nelaimėjo ir neįėjo į padengimo tiražus, išperkamos pagal jų nominalią vertę nuo 1962 metų lapkričio 1 dienos. (TASS-ELTA).

Redaktorius Z. LAPINSKAS

KINOTEATRE „SAULUTĖ“

VI. 14—15 d. d. — „Laimė reikia saugoti“

VI. 17 d. d. — „Šaukusis kareivis Šveikas“